

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

“Ο ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΣ

Τοῦ PASCAL — HENRI ROIGET

Στις 18 Ἀπριλίου δόθηκε στο Παρίσι καὶ σὲ συνεργασία μετὰ τοῦ θεάτρου Μαντλὲν Ρενώ καὶ Ζάν Λουί Μπαρρώ ἡ παγκόσμια πρώτη τοῦ ἔργου τοῦ Γιάνη Γ. Ἰορδανίδη, «Ὁ Μοναχικός τῆς Ἀλεξάνδρειας» σὲ σκηνοθεσία τοῦ ἴδιου τοῦ συγγραφέα. Οἱ παραστάσεις συνεχίστηκαν ἐπὶ μιὰ ἀλόκληρη ἑβδομάδα καὶ εἶχαν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία, τόσο καλλιτεχνικὴ, ὅσο καὶ ἀπὸ πλευρᾶς προσέλευσης κοινού.

Ὁ Ζάν Λουί Μπαρρώ σὲ δηλώσεις του χαρακτήρισε τὸ ἔργο τοῦ Γιάνη Γ. Ἰορδανίδη ὡς «Ὁδὴ πρὸς τὸν μεγάλο Ἀλεξανδρινὸ ποιητὴ».

Τὴν ἐπίσημη «πρώτη» τίμησαν μετὰ τὴν παρουσία τους, ἐκπρόσωποι τῆς Γαλλικῆς κυβέρνησης, οἱ πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος, Αἰγύπτου, Κύπρου καὶ Οὐνέσκο καὶ ἐκπρόσωποι τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης.

Παρακάτω παραθέτουμε τὴν κριτικὴ γιὰ τὴν παράσταση τοῦ Πασκάλ Ἀνρί Ρουαζέ

Στις 18 Ἀπριλίου τὸ Παρισινὸ κοινὸν εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσει στὸ θέατρο ΡΕΝΩ - ΜΠΑΡΡΩ ἕνα θεατρικὸ γεγονός, «Ὁ Μοναχικός τῆς Ἀλεξάνδρειας», ποὺ ἔγραψε καὶ σκηνοθέτησε ὁ Ἑλληνας θεατρὸνθρωπος Γιάνης Ἰορδανίδης. Εἶναι μιὰ σύνθεση ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ποιητῆ Κ.Π. Καβάφη, δίχως νὰ πρόκειται — ὅπως λέει ὁ σκηνοθέτης — γιὰ μιὰ κατὰ γράμμα ἐξωτερικὴ βιογραφία. Τὴν σύνθεση αὐτὴ, τὴ φτιαγμένη ἀπὸ τὰ ποιήματα, τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὰ πεζοὶ τοῦ Καβάφη συμπλήρωναν τὰ κείμενα τῶν Ντάρρελ, Φόρστερ, Καζαντζάκη καὶ Ρίτσου.

Δὲν εἶναι ὀβεία ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ ποίηση ἀνεβαίνει στὸ σκηνίδι καὶ πρέπει κανεὶς νὰ ὁμολογήσει πῶς ἡ σκηникὴ τῆς παρουσίᾳσῃ δὲν εἶναι πῶτα εὐκόλη δουλειά, πολὺ περισσότερο μετὰ τὸ ἔργο τοῦ Καβάφη. Ἐνα ἐξυλιστήρια στὴν εὐκολία καὶ μιὰ ἀποτυχία, δὲν εἶναι ἀπίθαν.

Στις περισσότερες παραστάσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, οἱ σκηνοθέτες σὺν ὀνομα μίᾳ λιτότητι ἢ μίᾳ ἀχαλιωτῆς φαντασίας μέσα ἀπὸ μιὰ γυμνὴ σκηνὴ ἢ τὰ ἀκατάστατα σκηника ἐφέδω δὲν καταφέρνουν νὰ ξεπεράσουν τὸ φράγμα τῆς ἀπαγγελμένης ποίησης. Τὸ πράγμα συχνὰ μοιάζει μὲ δωρικὴ κολώνα στήμει ἀνάποδο ἢ μὲ κοῦρο ντυμένο μὲ φορεσιὰ μπαρᾶκ.

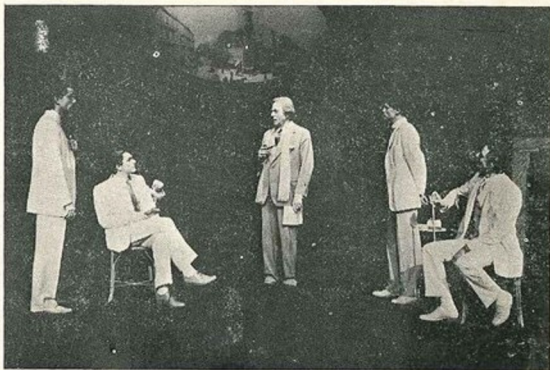
«Ὁ Μοναχικός τῆς Ἀλεξάνδρειας» κατάφερε νὰ ξεφυγῆ τὴν συμπληγάδες πέτρης. Ἦταν ἕνας συμπαθὴς καὶ ὁμογενεῖς ὄγκος προσαυτεμῶν μετὰ τὴν καὶ γνάκη ἀπὸ μιὰ ἀδιαπέραστὴ ποικιλία. Τὸ θεατρικὸ κείμενο ποθεῖν δὲν χόλενε, ποθεῖν δὲν ἄφηκε ἀνοίγ-

ματα καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο δὲν ἔδινε τὴν ἐντύπωση ποιητικῆς φιλολογικῆς συγκέντρωσης.

Ἡ σκηνοθεσία, ἕνα ὑπόδειγμα μέτρου, ὑπηρετοῦσε καταπληκτικῶς τὸ κείμενο ὡς δὲ δεύτερο σκέλος μιᾶς μαθηματικῆς ἐξίσωσης.

Οἱ ἠθοποιοὶ ὡδηγήθηκαν σὲ σωστὸ δρόμο καὶ ἔδωσαν ὅλοι τὸν καλύτερὸ τους ἑαυτὸ.

πολυδιάστατο Καβάφη, ποὺ τὸν πέρασε μετὰ τὸν ἀκρίβεια μέσα ἀπὸ τὸ χῶρο καὶ τὸν χρόνο. Ὁ Πατρικ Παλμερὸς μᾶς ἔδωσε μετὰ χιούμορ καὶ συγκίνηση τὸν δεύτερο Ἀλεξανδρινὸ, ἐνῶ οἱ Ζάν Νουέλ Μπέρτ, Ἀλαίν Μπρουνο καὶ Ὑβ Γκρενιὲ χαρακτήρισαν θραυσμένα τοὺς ἄλλους τρεῖς Ἀλεξανδρινούς, φίλους καὶ μαθητῆς τοῦ Καβάφη. Ὁ Μάρκ Περού (δράμα τοῦ Νέου) καὶ Ἄνιτ

Μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργο «Ὁ ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ» τοῦ Γιάνη Γ. Ἰορδανίδη.

Ὁ Μισιέλ Μπαρμπιὲ δημιούργησε ἕνα

ΜΗΝΥΜΑ ΦΩΤΗΛΑ ΣΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΗΠΑ

Μήνυμα ἐνότητος ἀπὸ τὸν πρωτοπυργὸ Ἀνδρέα Παπανδρέου, καθὼς καὶ τὴς εὐχαριστίες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐνθουσιᾶσῃ συμπαράστασῃ καὶ τὴν κινητοποίηση τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν δικαίων διεκδικήσεων τῆς χώρας μας, μετέφερε ὁ ὑφυπουργὸς Ἀποδοχῆς Ἑλληνισμοῦ, κ. Ἀσημάκης Φωτῆλας σὲ συνεδρίαση τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνιστῶν Σωματείων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ὁ κ. Φωτῆλας τόνισε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὔτε προτίθει, οὔτε μπορεῖ, οὔτε ἐπιθυμᾷ νὰ συντονίσει τοὺς ἀγῶνες τοῦ ἀποδοχῆ ἑλληνισμοῦ γιὰ τὰ ἑλληνικὰ δίκαια, ἀλλὰ, εἶπε: «Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπευθύνουν ἐκκλήσι συμπαράστασης, ὅχι μόνον πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὁλόκληρο τὸ ἀμερικανικὸ λαόν».

Λοκὲ (Μάνα καὶ πόρνη) μᾶς ἔδωσαν μετὰ ἰσορροπία καίριες στιγμὲς τῆς παραστάσεως.

Ἡ μουσικὴ ἐπιμέλεια τοῦ Ζάν Μερριέ, τὰ σκηника καὶ τὰ κοστούμια τῆς Ραφαὲλ Γκρουνμπεργκ καὶ οἱ φωτισμοὶ τοῦ Σέρζ Λε Σεναντίε συμπλήρωναν διακριτικῶς, ἀλλὰ στέρεα τὴν ἀτμόσφαιρα.

Μιὰ παράστασις στιβαρὴ, μετὰ συγκίνηση ποὺ κράτησε ἀμέλειο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινού, χαρίζοντάς του δύο ὥρες ψυχικῆς ἀνάστασης.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς θεατῶν δὲν γνώριζαν τὸν Καβάφη σὲ δάβω τὸν γνώρισαν καὶ ὅσοι τὸν ἤξεραν τὸν ἐνωίσωσαν ἀκόμη περισσότερο.

Ἐνα σοβαρὸ ἀποτέλεσμα τῆς Ἑλληνογαλλικῆς συνεργασίας σὲ θέματα κουλτοῦρας καὶ τέχνης.

Κρίμα ποὺ μιὰ τόσο ἐνδιαφέρουσα δουλειὰ δὲν κράτησε περισσότερο. Ἴσως ὅμως νὰ ἐπιβεβαιωθῆ πῶς τὰ καλὰ πράγματα δυστυχῶς κρατοῦν λίγα.

(Μετᾶφραση ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ Β.Α.).